

je treba razlagati tako, da

pojem „potrošnik“ v smislu te določbe zajema fizično osebo, ki pristopi k sistemu, ki ga je vzpostavila gospodarska družba in ki med drugim omogoča, da ta fizična oseba ali druge osebe, ki sodelujejo v navedenem sistemu na podlagi njenega priporočila, pridobijo nekatere finančne ugodnosti pri nabavi blaga in storitev od poslovnih partnerjev te družbe, kadar navedena fizična oseba deluje za namene, ki ne spadajo v okvir njene poslovne ali poklicne dejavnosti.

(¹) UL C 452, 8.11.2021.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 8. junija 2023 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Zadeva C-468/20⁽¹⁾, Fastweb in drugi (Intervali za obračun))

(Predhodno odločanje – Elektronska komunikacijska omrežja in storitve – Direktive 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES in 2002/22/ES – Člen 49 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Nacionalna ureditev, s katero je nacionalnemu regulativnemu organu podeljeno pooblastilo, da mobilnim operaterjem določi minimalni interval za prenavljanje ponudb in minimalni interval za obračun – Varstvo potrošnikov – Načelo sorazmernosti – Načelo enakega obravnavanja)

(2023/C 261/32)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Tožena stranka: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Ob udeležbi: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Associazione Movimento Consumatori, U.Di.Con – Unione per la Difesa dei Consumatori, Wind Tre SpA, Assotelecomunicazioni (Asstel), Eolo SpA, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell’ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Associazione degli utenti per i diritti telefonici – A.U.S. TEL ONLUS, Altroconsumo, Federconsumatori

Izrek

Člena 49 in 56 PDEU ter člen 8(1), prvi pododstavek, (2)(a), (4)(b) in (d) in (5)(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, ter člene od 20 do 22 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, v povezavi z načeloma sorazmernosti in enakega obravnavanja

je treba razlagati tako, da

ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, s katero je nacionalnemu regulativnemu organu podeljeno pooblastilo za sprejetje odločbe, s katero se na eni strani operaterjem storitev mobilne telefonije nalaga uporaba intervala za prenavljanje komercialnih ponudb in intervala za obračun, ki nista krajša od štirih tednov, ter na drugi strani operaterjem storitev fiksne telefonije in z njimi povezanih storitev uporaba mesečnega ali večmesečnega intervala za prenavljanje takih ponudb in intervala za obračun, pod pogojem, da sta kategoriji storitev iz postopka v glavni stvari glede na predmet in cilj te nacionalne ureditve v različnih položajih.

(¹) UL C 257, 4.7.2022.